

SENSE

Revista de l'associació cultural El barranc, de Paiporta.

nº 2. Juny 2009

LA SEDUCCIÓ DELS LLIBRES

un recorregut per l'aventura de llegir al poble

ENTREVISTA

GLÒRIA MAÑAS

ASSOCIACIÓ CULTURAL

EL BARRANC

PAIPORTA

El llibre i la societat digital

L'adjectiu digital sembla, en l'època contemporània, una paraula quasi màgica, arcana, que indica a l'usuari que un determinat producte disposa de la tecnologia més actual i que situa l'individu dins d'un procés global, una mica nebulós, consistent a *informatitzar* i modernitzar la societat. El consumidor, a banda de sentir-se satisfet de les facilitats i serveis que això li proporciona, intueix que aquest procés és el camí que condueix al progrés i, a tot estirar, es queixa de la velocitat d'aparició de nous productes, formats i aplicacions, cosa que, a risc de patir una mena d'estrès tecnològic, dificulta una adequada assimilació de les novetats.

Si es preguntara què vol dir realment digital, un percentatge important no sabria la resposta, uns quants se sorprendrien pensant en els dígits, les xifres i un vague record escolar del sistema binari. La majoria, però, coincidirà a parlar sense manies de *gigues*, *megapíxels*, targetes de memòria, zooms òptics, velocitats de descàrrega o taxes de compressió. I tot això ho utilitza qualsevol persona per a fer fotos del vestit de fallera de la neboda, per baixar-se una pel lícula d'internet, per canviar la melodia del mòbil o filmar la festa de l'escola del xiquet. També hi haurà sempre un percentatge que, per raons d'edat, ideologia o por tecnològica, es negarà a utilitzar qualsevol aparell nou perquè no

n'entenen el funcionament o no volen ni tocar-lo. Hi ha encara més persones de les que es pensa que, sense tindre una edat avançada, es neguen a usar un ordinador

És una evidència admesa per tothom que la *digitalització*, pel que fa al sector de l'oci, ha sigut pràcticament absoluta en els últims temps. En la major part dels casos ha suposat un increment de la qualitat i de l'accessibilitat. Mai no hem tingut un accés tan fàcil, moltes vegades sense eixir de casa, a música, pel·lícules, notícies, etc. I en el camí d'aquesta *democratització* de l'oci, la llista de formats i aparells que han quedat obsolets és llarga. Des de les tradicionals cintes de casset als rodets fotogràfics, de les cintes de vídeo als disquets d'ordinador passant per aquelles enormes càmeres de vídeo o les instantànies *polaroid*. Llevat d'alguns especialistes o d'alguns aficionats recalcitrants, és dubtós que algú els enyore realment. Qui pot negar els avantatges de la fotografia digital, que permet veure la foto a l'instant, front a l'analògica amb les sorpreses del revelat? Potser algun pedant en trànsit a la modernitat.

“Els formats naixen i moren i convé recordar que allò realment important és el contingut del llibre, no el continent.”

No obstant, hi ha dos formats analògics que oposen una certa resistència a morir. Un és el disc de vinil, un cadàver que es mira de ressuscitar amb una mescla de romanticisme i esnobisme i qui sap si de visió empresarial. I l'altre és el de la lletra impresa. Deixant a banda les publicacions periòdiques, que tenen ja totes una edició digital i algunes fins i tot n'han suprimit l'edició en paper, el llibre és, sense dubte, el producte que ha aguantat millor els embats digitals.

No deixa de ser curiós que el format més antic (els primers llibres impresos daten de finals del segle XV), siga el que haja resistit millor el procés de *digitalització*. Procés que sí que ha experimentat tota la tasca de creació i d'edició: pocs escriptors refusen els avantatges dels processadors de textos, així com cap editor deixa d'utilitzar la informàtica per a la composició i maquetació de qualsevol llibre.

Si els usuaris tenen la mà trencada en la utilització de tot tipus de suports digitals i la indústria editorial usa sense manies la informàtica, ¿per què el producte final, el llibre en paper, continua sent aclaparadorament majoritari respecte al llibre electrònic (*e-book*)? La resposta és ben evident. De moment el llibre imprès continua sent més còmode i accessible que l'electrònic. Resulta molt més natural seure en una butaca (o gitar-se en el llit) a llegir un llibre en paper que recordar-se d'haver carregat la bateria del llibre electrònic, per no parlar dels problemes visuals que poden derivar-se de la contemplació continuada de tot tipus de pantalles.

És cert, tanmateix, que el llibre imprès ocupa molt d'espai i atrau especialment la pols, i que convenientment digitalitzat evitaria molts d'aquests inconveni-

ents. Tot i que també és veritat que, de moment, el llibre electrònic presenta més problemes i inconvenients que avantatges i fa la impressió que encara tardarà molt a substituir els seus homòlegs de paper.

S'intueix que el futur és del llibre electrònic malgrat que li queda molt de camí per recórrer. No cal preocupar-se'n massa, però. Els formats naixen i moren i convé recordar que allò realment important és el contingut del llibre, no el continent.

Josep Fuster

GLÒRIA MAÑAS

DE LA LLIBRERIA LA MOIXERANGA I PRESIDENTA DEL GREMI DE LLIBRETERS DE VALÈNCIA

Ens rep de vesprada en el seu jardí, amb una temperatura agradable i ens ofereix un café granissat i unes pastes en una conversa sense presses al voltant del món del llibre. Es tracta de Glòria Mañas, una autèntica activista cultural, fundadora i propietària de la llibreria *La Moixeranga*, presidenta del Gremi de Llibreters de València i *alma mater* de la Fira del llibre. Ens confessa que es troba cansada perquè, després del tragí de la Fira, ara està involucrada en el de les Trobades d'Escoles en València els últims caps de setmana i no ha pogut descansar massa.

Glòria, com començares en el món del llibre?

Amb il·lusió, amb l'idealisme propi d'una determinada edat; jo devia tindre 17 o 18 anys. Tenia una imatge idealitzada de les llibreries perquè eren un punt de trobada cultural i també de contacte, de difusió, de compromís. Jo veia que aquell món m'agradava i vaig obrir la llibreria el 1978, fa ja 31 anys, amb ajuda dels pares i un préstec bancari.

Pensares que era un negoci obrir la llibreria?

Sempre comences amb la idea de poder viure del negoci però els primers anys van ser durs. He d'agradir als meus pares que m'ajudaren molt. Una llibreria a Paiporta era un no saber què anava a passar. A més, com en totes les llibreries de barri o de poble, teníem la necessitat de ser també papereria. Era una manera d'incrementar les vendes i que la gent entrara al local. Però l'objectiu sempre ha sigut consolidar la llibreria. I jo crec que a final ho aconseguirem: La Moixeranga ha estat un referent de la comarca en el món de llibre. Però no és negoci. Subsistim com podem.

Un altre punt a favor teu és el tracte personalitzat en oposició al més asèptic de grans superfícies o llibreries centrals?

Evidentment. Si tu vols un llibre concret no et preocupes que te'l busquem i te'l trobarem. La nostra filosofia és donar servei al client. Podrem tardar uns quants dies, a vegades més d'una setmana, però l'aconseguirem. A un gran establiment no li ix a compte tindre una persona telefonant o rastrejant per internet el parador d'un llibre publicat en una editorial modesta, sense a penes distribució i directament et diuen que no el poden trobar. Això no ho fa un llibreter de vocació, i molts clients ens reconeixen aquest esforç i ens ho agraeixen amb la confiança.

És una sort per als habitants de Paiporta tindre una llibreria a prop?

No et cregues. De fa dos o tres anys sí que s'ha notat un increment de clients nous, és gent que ha vingut a viure al poble i que troba còmode tindre una llibreria a prop. Però és trist que molta gent del poble preferisca anar a València que comprar ací, i no únicament llibres. M'ha passat fins i tot amb els amics,

que compraven en *Tres i Quatre* perquè feia modern i després em solien dir: *Ah, tu també el tenies?* Ja hi estic acostumada.

Canviant de tema, i com a presidenta del Gremi de Llibreters, quina és l'ètica del llibre?

Primer de tot, intentar ser el millor professional possible, estar al dia de les novetats de tot tipus, que no és fàcil. Després oferir un bon servei. I tercera i molt important respectar el preu fix i els canals de comercialització. Una de les apostes més clares del Gremi és respectar les regles del joc. Tots els actors tenen el seu paper: autors, il·lustradors, editors, distribuïdors i el llibreter.

No es respecten les regles del joc?

No. A mitjans dels noranta comença a proscriure's el sistema. I és des de dins del sector mateix. S'enceta una campanya ferotge

per veure qui en ven més, siga com siga. Les mateixes editorials comencen a fer-te la competència. Vos pose un exemple: fins a eixe moment els mestres de les escoles passaven per la llibreria per veure què havia eixit o per encarregar-te alguns llibres. Ara les editorials van a les escoles a oferir el seus productes amb el mateix descompte que em fan a mi. I clar, jo no puc competir en preus amb la mateixa editorial que me'ls ven a mi.

Després vingueren les vendes directes de les AMPES?

Sí, eixa va ser la següent: competència deslleial i il·legal. **FAPA** (*Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes*) argumenta que ells no venen, que només distribueixen. Un colp molt fort per a moltes llibreries que hagueren de tancar. Es calcula que entre el 30 i el 40% de la producció editorial no passa per les llibreries.

“Encara que sembla mentida en l'últim any s'ha produït un repunt de vendes de llibres que potser es relaciona amb la crisi econòmica”

● “Glòria Mañas amb Quique, el seu ajudant, a la seua paradeta de la Fira del llibre”

La venda directa per internet vos ha perjudicat?

No, en absolut. A hores d'ara aquest mercat és minoritari, al voltant de l'1% del total i solen ser llibres molt especialitzats, en idiomes estrangers... A més a internet s'han de pagar les despeses de correu i això encareix el preu final del producte.

Quina valoració fas de la Fira del Llibre de València, de la qual ets l'organitzadora?

Molt bona, però són 4 o 5 mesos de faena molt intensa, a més agreujada per la incertesa econòmica. A hores d'ara encara no ens han passat les ajudes de la Fira de l'any passat, i en l'edició d'enguany ens hem tirat avant sense saber si tindriem cap tipus d'ajuda institucional. És un desastre. Si la situació continua així la Fira no podrà celebrar-se més o l'haurà de controlar directament l'Ajuntament, com ja passa a Castelló.

Què penses del llibre electrònic?

És un producte més, que té el plus de la novetat. Ara se n'està parlant molt però té un nivell de penetració encara escàs. Jo crec que els dos formats (el paper o el suport digital) llibre poden conviure. Tots dos ofereixen avantatges i inconvenients. Per exemple, ¿vos imagineu regalant un "codi" per baixar-se un llibre digital? Pot açò substituir l'elegància del regal d'un bon llibre, ben embolicat? Però bé és cert que totes les generacions joves són *pantalleres...*; és absurd negar-se als avanços, no hi ha mitjans o formats roïns *per se*. De fet en el Gremi volem que a final d'any totes les llibreries puguen comercialitzar llibres electrònics. No hem de perdre de vista que és un producte més.

Veus algun problema per a eixa futura implantació del llibre electrònic?

L'únic problema són els drets d'autor, no podem caure en la trampa de la consigna *cultura*

gratis. És molt trist que l'únic que sembla que haja de ser debades és la cultura, per a tota la resta hem de pagar.

Per què es diu que el llibre és car?

Un argument molt repetit, però no és cert. És un problema de valors. El mateix pare que es queixa dels 7 o 8 € que costa el llibre que ha de llegir el fill en l'escola, se'n gasta tot seguit 3 o 4 en una revista, 3 en un paquet de tabac i 2 en llepolies per al nano. Però veges tu, de car, només ho era el llibre! Realment, allò que valorem ens sembla barat i les coses que no valorem, encara que valguen 1 € ens semblen cares. No es qüestionen els 50 € d'una motxilla de marca però si el preu d'un llibre.

“Les llibreries eren un punt de trobada cultural i també de contacte, de difusió, de compromís. Jo veia que aquell món m'agradava.”

Per acabar, Glòria, està afectant la crisi també al sector del llibre?

Encara que sembla mentida tot el contrari. En l'últim any s'ha produït un repunt de vendes de llibres que potser té relació amb la crisi econòmica. Abans, la gent eixia i anava de viatge molt sovint i no tenia temps per a res i ara es busquen alternatives casolanes al seu oci. Probablement els èxits de vendes de la campanya de Nadal i ara en la Fira tenen aquesta causa. Molts antics lectors, que estaven en *stand by*, com que no ixen totes les setmanes, han tornat al llibre. Ja va passar amb els regals de Nadal i Reis: molta gent m'encarregava lots de 2 o 3 llibres per regalar als nebots o als néts i quan els demanava 20 o 25 € els semblava barat. Clar, l'any anterior se n'havien gastat 50 en un joc d'ordinador o de consola.

Josep Fuster i Antoni Torreño

Paiporta

Llibres, llibreters, escriptors, il·lustradors, editors, distribuïdors, lectors... una cruïlla de camins

Aparentment res no fa pensar que l'activitat de cada dia als carrers i places del poble amague la dedicació al llibre de tantes persones que van nàixer a Paiporta, que hi van viure un temps o que, nous paiportins, ens hi hem fet la casa perquè hem vingut a quedar-nos ací. De tots aquests vull parlar. Dins de cada llar, atresorem unes bones prestatgeries atapeïdes de llibres que ja no caben, i a allò anomenem «la nostra biblioteca». Molts tenim una butaca al costat d'un flexo que ens abraça i ens bressola quan ens hi deixem caure amb un llibre obert. Alguns tenim una taula d'estudi on dibuixem escenes que il·lustren les històries que llegim; uns altres, un escriptori amb la ploma oberta i el full en blanc, o el teclat nerviós i la pantalla, per transformar en literatura el nervi que ens bull al cap. Uns pocs estan decidint quins llibres publicaran o portaran a impremta; a uns altres pocs els deu preocupar on guardaran tant de llibre que es publica; **Glòria Mañas**, la nostra llibretera, triarà entre els seus llibres quins exposarà a la vitrina i els expositors, i els **bibliotecaris** planejaran com augmentaran el fons bibliogràfic del poble... I tots, lectors i lectores, haurem de decidir periòdicament quin llibre encetarem quan acabem el que tenim entre les mans. Som la Paiporta dels llibres, una teranyina subtil que traça un camí de complicitats compartides, que

esclata cada vegada que obrim un llibre i comencem a llegir: *això era i no era...*

Això és un poble, Paiporta, amb una muntonada de lectores i lectors, que té una de les llibreries més emblemàtiques de la comarca de l'Horta (**La Moixaranga**); que acull en el seu terme dos cases editorials valencianes importants: (**Tàndem i Denes**); una distribuïdora de les més prestigioses (de **Juan Antonio Morcillo**); una biblioteca en expansió, un grapat d'escriptors il·lusionats, uns quants

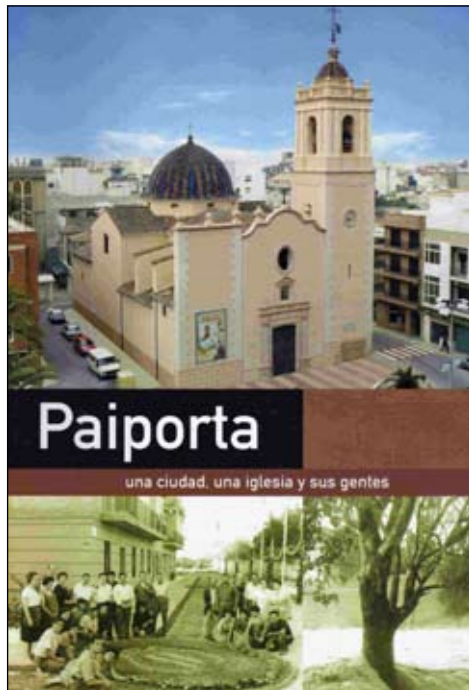

il·lustradors i un **premi de creació poètica** que ja porta 6 edicions però que, ai las!, no es convoca des de fa dos anys... Fem un repàs dels protagonistes tot esperant que ningú no es trobe a faltar.

Rosa Serrano, paiportina de socarrel, ha estat mestra, bibliotecària, l'editora de Tàndem –des d'on ha rescatat la narrativa del nostre Enric Valor– i és també una prolífica autora de relats per a lectors de totes les edats... En paraules d'ella es pot nadar “en moltes aigües d'una mateixa mar: la literatura”. A la biblioteca

trobareu bona cosa de llibres de Rosa (a vegades amagada sota el pseudònim de **Blanca Cassany**) i de l'editorial que dirigeix.

Hi ha un grupet d'escriptors paiportins que han dedicat esforços a la publicació de llibres d'investigació comarcal. És el cas d'**Amàlia Alba** o de l'obra coral *L'Horta Sud-Geografia física* d'**Àngels Jiménez**, **Àngels Codonyer**, **Simon Fos** i **Santiago Martínez**. Cadascú des de la seua especialitat (geografia, botànica o bioconstrucció), aquests escriptors comparteixen una estima profunda per la nostra geografia cultural. L'objectiu d'aquest llibre didàctic és «sensibilitzar a la gent de la comarca (i ací estem els paiportins) pels espais propis naturals a través d'una bona educació ambiental».

● Portada d'un dels llibres del cronista local.

Esmentem també el periodista **Pascual Serrano**. Des del seu compromís constant per la justícia social dels pobles i per l'ètica periodística ha publicat mitja dotzena de llibres d'assaig, que sempre parteixen de la seua experiència. L'últim, *Desinformación. Cómo los medios ocultan el mundo*, acaba de publicar-se.

La història local de Paiporta, encara que modesta al costat de les grans cròniques de la pròxima ciutat de València, també ha merescut la mirada curiosa i enamorada d'alguns dels nostres veïns, plasma-da en alguns llibres que es poden trobar en el fons local de la Biblioteca. **Vicent Dasí** s'ha acostat al nostre passat i als documents notariaus de l'històric convent de Paiporta; **Jose Mirabet** als noms dels carrers del poble, i l'actual cronista local, **Joan Oliver**, ha publicat alguns grans volums en què hi ha estudis molt interessants referents a la història de Paiporta, als costums i tradicions del poble, als malnoms, a algunes associacions culturals i festives o a l'arquitectura (l'església de Sant Jordi, les ceberes...).

Però tornem a la literatura. Encara em resta per fer esment d'un grapat d'escriptors que no nasqueren al poble però que hi van viure o encara hi viuen. Per exemple molts recordem **Antonio Cabrera** (filòsof, professor i un reconegut poeta de la literatura castellana) quan vivia a la plaça de la Sénia. Ací cresqueren els seus fills i també part de la seua obra poètica, que té una cadència precisa i musical en què l'home es pensa sovint a través de la natura que l'envolta.

A Paiporta viu **Luís Romero Sánchez-Cutillas**, fill de l'entrançable Carmelina, el qual escriu una narrativa acurada i sovint ben guardonada. A la biblioteca municipal trobareu quatre volums de la

● *La bola de pol·len*,
il·lustració de Fina Ciscar

seua obra, per exemple, les seues últimes novel·les: *El daguerrotipo* i *Cartas muertas*. També **Antoni Signes**, que escriu des de la reflexió els viatges de la seua vida: *Crònica d'un viatjant* i, últimament *¿Por qué nos salimos?*, un recorregut per l'evolució interior dels sacerdots que es van secularitzar en temps difícils, com va ser el seu cas quan va seguir el seu anhel profund de ser i fer feliç en una Paiporta ben "terrenal".

El jove **Andrés Jiménez** s'ha estrenat en la publicació de narrativa amb *Cuentos y artículos mundanos*. **Antonio Picazo** —arquitecte, vinicultor, saxofonista i ara també escriptor— ha "construït" un llibre sobre el llenguatge de la música amb l'esperit de l'arquitecte innovador (*Del tono al tritono*) on proposa, de manera molt didàctica, una nova notació musical. I a **Josep Fuster**, una de les plomes importants de *Sense el rellogte*, li han premiat recentment a la vila de Teulada pel recull de relats *Lògica primordial*, que es publica-

rà a la tardor.

I encara cal que faça esment al projecte Camacuc de **Joan Escrivà**, un altre veí de Paiporta, que és alhora un incombustible dinamitzador de la cultura valenciana entre els més menuts. Porta endavant des de fa dècades la revista d'histories gràfiques CAMACUC per a xiquets i xiquetes; i, des d'edicions Camacuc, ha promogut la publicació de molts llibres per a joves i xiquets, entre els quals es troben alguns de collita pròpia. I deixeu-me que, al tall de parlar d'aquest "tebeo" tan nostre, faça un giravolt per recordar que els llibres, sobretot els infantils i juvenils, també s'il·lustren, i que d'il·lustradors també en tenim: **Fina Ciscar**, "Conina" de malnom familiar, ha dibuixat llibres infantils d'edicions del Bullent i també viuen al poble **Juan José Tornero** i **Antoni Laveda**, el qual ha il·lustrat un grapat de llibres per a Bromera i Bullent.

I ja per acabar, hi ha un servidor, **Antoni Torreño**, que escriu igualment; però la modèstia m'invita a no dir-ne res. Només indicaré que, com que tinc la sort de ser amic de la bibliotecària, aquest fet m'assegura que el fons local guardarà sempre la meua "obra completa".

Au, paiportins i paiportines: a llegir, a escriure, a dibuixar, a imaginar...!

Antoni Torreño

Carta de la biblioteca al barranc

Estimat barranc del poble, amic, veí i company,

ja són molts anys compartint veïnatge amb tu: des del 22 de març de l'any 1985 que vaig ser ubicada a la tercera planta de l'edifici consistorial inaugurat pel president de la Generalitat d'aquell temps, fins a hui. Des d'aleshores he anat aconseguint petites metes que m'han fet lluir més, igual com t'ha passat a tu.

Ja sé que la teua és una història amb més pes, perquè tu ets tot un símbol del poble: acollires ànecs i granotes i dones rentant roba; patires una riuada, deixares que els jòvens jugaren a futbol en el teu llit i que et construïren un pont el 1926 per a comunicar les dos parts del poble, el Pont Vell, amb els arcs tan emblemàtics i un empedrat tan bonic que brillava quan la pluja el banyava. M'han dit que a finals dels anys 70 tingueres una passarel·la, a banda, clar, del pont del trenet... I més avant, un Pont Nou i també una altra passarel·la al costat de la via del tren per arribar abans al poble veí. Sort has tingut que no t'han cobert de formigó i que t'han respectat l'eucaliptus centenari... I jo?

Durant tot el temps que he pogut jo t'he anat mirant i et feia l'ullet. Primer des de les altures, amb una sala de lectura única i una sola persona, que m'atenia i vigilava que no em faltara de res. Després, el 1993 em baixaren a la planta baixa de l'ajuntament, i em varen duplicar les sales de lectura: una per als adults i una altra per als xiquets i xiquetes; i també va arribar una xica estupenda a treballar amb

mi. Ara trastejaven entre les prestatgeries dos persones, que posaven tota la seua energia i il·lusió a fer de mi una biblioteca en majúscules. I dos anys després, el 1995, encara m'augmentaren la plantilla: i aquella altra persona també es preocupava de mi i m'obria les portes, no solament de vesprada sinó també de matí. Així tenia més visites i coneixia més gent, que primer es passejaven al teu costat, Barranc, i després entraven a les meues sales. Ho

● Al taulell de préstec de la Biblioteca

dic amb orgull, que vaig convertir-me en una biblioteca moderna en poc de temps: ja no guardava sols llibres, sinó també música, pel·lícules, CD-roms: allò que inauguraren com a «medioteca».

I el 2002 m'arribà la informatització, que va ser tota una revolució per a mi. ¿Recordes que contenta estava? Em vaig trobar formant part de la gran família bibliotecària anomenada "Xarxa de Lectura Pública Valenciana", amb un programa magnífic

que em posava en contacte amb totes les biblioteques municipals i que em facilitava molt el dia a dia del meu treball. A partir d'aleshores, barranc amic, les persones que et creuaven d'una i altra banda del poble no eren sòcies meues sinó que passaven a ser-ho de totes les biblioteques municipals de la xarxa....!

Van passar tres anys i el 2005 em van fer reformes, igual com a tu, que sempre et netejaven abans de les festes. En aquella ocasió em posaren un taulell de préstec, em canviaren les prestatgeries velles i van obrir-me un despatx per als bibliotecaris. I vaig paréixer més senyora. A poc a poc m'he anat guanyant el respecte i l'atenció dels usuaris i usuàries. I bé, el 2007 tenia ja quatre persones al meu servei, fent-me la vida fàcil i agradable. Ja deus saber, barranc amic, que des d'enguany sóc tota una biblioteca intercultural perquè tinc accés a més de 200 diaris de tot el món... I he de donar les gràcies a Enric, a Antònia, a Jose i a Maria José per tot el que fan per mi. Es nota que m'estimen.

I com passa el temps! L'any que ve compliré 25 anys!! El futur que m'espera encara sembla més interessant: projecten un centre cultural i podria anar-me'n a viure

allà. Ja ho sé, no m'ho digues, que estarem un poc més lluny tu i jo, però no et preocupes. Em trobaré bé: m'han dit que tindrà més espai per a posar tots els meus llibres i que hi cabran més persones, i que hi haurà més zones diferenciades segons les edats o les activitats; i més persones que tindran cura de mi i em duran entre cotons... I tu? Igual de bé, o millor, segur. Sé de bona tinta que una associació s'ha posat el teu nom i es proposa defensar-te en el futur.

Estarem en contacte. Saps què? Com que em trobaré a tocar de l'església de Sant Jordi me'n faré amiga i li demanaré de tant en tant les campanes per a parlar amb tu amb un llenguatge secret que ens inventarem tu i jo. Què et sembla? No estigues trist, barranquet, que encara viurem al poble i per molts anys.

Bé, rep una abraçada fortíssima de la teua estimada amiga, veïna i companya, la Biblioteca.

Antònia Tàrraga (bibliotecària)

A LA BIBLIOTECA POTS :

- **Llegir a la sala** premsa nacional, comarcal i internacional, revistes, llibres i obres de referència de totes les prestatgeries.
- Agafar en **préstec i reservar els llibres, CDs, DVDs...**del fons de la biblioteca o d'altres biblioteques de la xarxa.
- Connectar-te gratuïtament a **internet** a través dels ordinadors de la sala.
- Participar en les activitats de **difusió de la lectura**.
- Accedir a tota la **informació bibliogràfica** de la Xarxa de lectura i expedir-te el **carnet** de les biblioteques públiques.
- Informar-te de les **novetats** i proposar, en una **desiderata**, l'adquisició de material nou per a la biblioteca.

Des de la presentació ençà: un barranc en marxa

• Un moment de la presentació amb alguns dels protagonistes.

Gràcies a totes les persones que ens acompanyàreu en la presentació de l'associació, que ja és vostra també. Vam sentir que arribàvem a molta gent i això fa goig.

Per a aquells que no poguéreu assistir vos direm que la presentació va arrancar fent coincidir una exposició de fotografies del barranc d'ahir i de hui amb uns audiovisuals que centraven l'atenció també en l'accident geogràfic que dona nom a l'associació, i que anunciaven els punts d'interés en els quals se centraran les nostres activitats: un barranc de llibres, de música, el barranc viatger, el barranc gastronòmic...

Carme Bolufer i Josep Fuster van conduir l'acte, i anaren donant pas a cançons interpretades per Lluís Vicent (veu i guitarra) alhora que explicaven els objectius i les activitats programades per l'associació tot intercalant poemes que eren recitats per diversos membres de l'associació en distints moments de l'acte. S'escoltaren versos de Teodor Llorente, de Vicent Andrés Estellés, de Martí i Pol, de Maria-Mercè Marçal... Un acte, al remat, pel qual moltes persones ens

vau felicitat, coincidint a valorar la precisió del "tempo" i la diversitat de les propostes presentades. Tot això ens comentàveu, ja al vestíbul de l'Auditori, xarrant amistosament uns i altres amb un mosset d'alguna tapa entre les dents i una copeta a la mà.

Ara, dos mesos després d'aquell acte, el recordem a la revista i ens satisfà comprovar que l'associació està en marxa amb la il·lusió de fer realitat molts projectes.

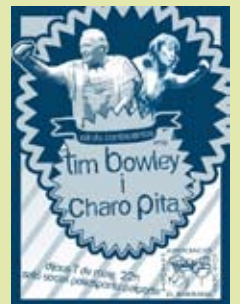
Recordeu que vos volem al nostre costat i que a molts ens agrada passejar per la natura, també barrejar-nos entre la gent i els carrers de la geografia valenciana. Ens agrada l'art, la música i la literatura; ens agrada la bona taula, la cuina tradicional i la innovadora. I, entaulats, ens agrada raonar. Estimem el patrimoni cultural i la llengua de tots els valencians... I tot això, de què certament podem gaudir en la més estricta intimitat, l'associació cultural El barranc de Paiporta volem fer-ho junts, perquè compartir un plaer el multiplica.

LES NOSTRES ACTIVITATS

Des de l'última edició d'aquesta revista *Sense el rellotge*, allà pel mes de febrer, la nostra Associació ha realitzat moltes i variades activitats. A continuació vos fem un resum de totes les realitzades:

- **3 xarrades al voltant dels productes ecològics.** Una sobre agricultura ecològica (5 de març) a càrrec d'un llaurador; una altra sobre consum responsable amb la presència de Francesc Garcia de la distribuïdora *Eco-mediterrània* d'Alaquàs; i finalment una taula redona al voltant de les associacions de consumidors amb membres de l'associació *Vlad Solaris* de Benetússer que ens contaren la seua experiència. Com a conseqüència d'això el dilluns 25 de maig es va fer una reunió per mirar de constituir una **associació de consumidors**.
- Una presentació de llibres per part dels autors el dissabte 7 de març: *Valencià en perill d'extinció*, d'**Eugeni Reig**, i *Reivindicació del valencià* i *Gramàtica valenciana raonada i popular* per part d'**Abelard Saragossà**.
- La **presentació de la nostra associació** en un acte que tingué lloc el divendres 3 d'abril. L'acte va incloure l'actuació del cantautor Lluís Vicent, i comptà amb l'assistència del regidor de cultura de l'ajuntament, Lluís Ródenas. En finalitzar es va fer una picadeta al hall de l'Auditori.
- La presentació de la campanya **Per una televisió sense fronteres. Per TV3 al País Valencià**, que consisteix a recollir signatures per presentar una ILP (Iniciativa legislativa popular) al Congrés de diputats.
- L'actuació el 7 de maig dels **contacontes** per a adults **Tim Bowley i Charo Pita**, que ens feren passar una nit molt divertida amb les seues històries meravellosament narrades.
- La primera edició d'una nova secció d'activitats que durà el nom de **Un barranc de músics**, en la qual pretenem que cantants o grups valencians presenten els seus treballs i toquen algunes cançons. El 22 de maig vam presentar el cantautor **Carles Enguix**.
- Excursió a la **Vall de Laguar** (Marina Alta) el 24 de maig, amb escaletes, barranc, cuscús i cireres.

• "Cartells: Albert Val"

La crisi no ha de canviar els nostres comportaments

La Plataforma per la Convivència a Paiporta realitza un mural per la diversitat

En època de crisi econòmica, alguns valors considerats com a fermes dins la nostra societat es trabuquen. La manca de solvència econòmica sempre ha provocat en les persones certa intranquil·litat i, sovint, influeix sobre el comportament general.

No obstant això, el que cal fer en aquesta època de crisi, és falcar més que mai els valors de les persones i de la societat en general i és per això que els comportaments xenòfobs i de discriminació de qualsevol tipus han de deixar-se al marge de qualsevol consideració.

La crisi econòmica no ha estat causada per la immigració, i els immigrants no tenen la culpa d'aquesta situació; ans al contrari. Gràcies a la seua presència i al seu treball la nostra societat ha millorat l'economia dels darrers anys. El que resulta francament imperdonable és que posicions de racisme i de sentiment xenòfob puguen desfer el camí recorregut fins ara. Els corrents migratoris existeixen des del principi de la nostra societat; des dels principis dels temps. Ací ningú no és estranger i la presència de nous veïns a les nostres localitats, a més d'aprofitar per a poder compartir cultura i formes diferents de veure la vida, ens proporciona una sensació de pertinença al comú dels humans. Tots tenim dret a redibuixar el nostre futur.

La *Plataforma per la Convivència* –creada a Paiporta en el mes de gener amb el suport de partits polítics, associacions de mares i pares de les escoles, i associacions culturals, musicals i esportives del nostre poble– pretén apuntalar, en època de crisi, els valors de la nostra socie-

● Alguns dels participants en la pintada dels murals de la diversitat

tat, basats en la solidaritat entre les persones, uns pilars bàsics de la qual són el coneixement, les interrelacions i la cultura compartida. L'associació "El barranc" va signar el *manifest de la Plataforma per la convivència* i dóna suport a totes les seues iniciatives.

A partir del *Manifest*, la *Plataforma* vol plantejar a poc a poc activitats i propostes d'àmbit municipal en aquesta direcció, que necessiten de la nostra col·laboració i participació. Així, el passat 23 de maig i amb el lema "La diversitat enriqueix" es realitzà un mural al mur del camp de futbol del Pallete. La jornada es va plantejar com un dia de convivència.

A més de la realització de quatre murals, es feren demostracions de balls i de malabars i vam preparar una paella de la qual menjàrem gran part dels assistents.

Com a punt d'inici de la *Plataforma* estem satisfets dels resultats d'aquesta experiència i ens afegirem a d'altres que continuen treballant per assolir en la nostra societat els valors democràtics i de respecte a totes les persones, siga quina siga la seua procedència.

Pep Val

Grup local de consum de productes ecològics

A partir del mes de març i fins a maig, la nostra associació ha organitzat tres xerrades informatives amb la finalitat d'organitzar un grup local de consum de productes ecològics.

A la comarca de l'Horta des de fa anys hi ha una producció important d'agricultura ecològica, que en la majoria dels casos es deriva a l'exportació. Consumir productes ecològics que es produeixen en la nostra comarca possiblement siga la millor forma de consumir de forma responsable.

El consum de productes de cultiu ecològic és una forma de protegir el Medi Ambient. Des

de l'Associació *El Barranc de Paiporta* tenim la intenció de treballar en la conservació del nostre territori i en la millora de la nostra comarca, respectant el conreu tradicional. De moment, només hem començat a fer comandes a agricultors de productes ecològics de Picassent, principalment verdures. Pròximament anirem ampliant els productes i els proveïdors.

Si voleu rebre informació sobre aquesta iniciativa o teniu informació interessant no dubteu d'utilitzar el nostre correu: elbarranc@elbarranc.net

Decàleg de les raons que ens porten a consumir productes ecològics i a aconseguir-los preferentment de productors propers:

1. Consumir productes ecològics és preocupar-se per la nostra salut. Els productes que s'obtenen d'una agricultura convencional sofreixen modificacions, que tenen efectes en la nostra salut. Segons els especialistes en nutrició, gran part de les malalties degeneratives tenen origen en l'alimentació.
2. Els aliments ecològics tenen els nutrients precisos i conserven un equilibri en sals minerals i oligoelements d'acord a les nostres necessitats.
3. Els cereals integrals haurien de ser de cultiu ecològic. Si no, en ser tractats amb productes sintètics, els tòxics s'hi acumulen amb molta quantitat.
4. Els aliments ecològics mantenen el seu gust autèntic i com que tenen un cicle natural, sense alteracions, es conserven més i millor.
5. Quan consumim aliments ecològics estem col·laborant en la conservació del Medi Ambient i evitem la contaminació de la terra, de l'aire i de l'aigua.
6. Ajudem a l'estalvi energètic perquè en el cultiu i en l'elaboració del producte s'aprofita el màxim de recursos renovables, a diferència del producte no ecològic.
7. Els productes de cultiu ecològic, per no contenir substàncies artificials, són assimilats correctament per l'organisme sense alterar les funcions metabòliques.
8. Contribuïm, a través de la nostra elecció responsable, a la independència dels agricultors i a la creació de llocs de treball.
9. L'autèntica economia domèstica està en funció d'una correcta i saludable nutrició. Els productes ecològics no resulten més cars per a l'economia familiar i, a més a més, el seu contingut en nutrients per unitat de pes és superior al dels convencionals, ja que se n'han de consumir en menys quantitat.
10. Demanar productes de conreu ecològic és una elecció responsable que pot aconseguir canvis en l'activitat d'empreses i administracions i impulsar-les cap a mètodes i productes més respectuosos amb el medi i la salut de totes les persones.

COS MORTAL PAIPORTÍ

(Aquest poema – recitat en la presentació de l'associació – és un plagi estructural del poema Cos Mortal de Vicent Andrés Estellés, inclòs en el seu Llibre de meravelles).

La séquia de Favara, Faitanar, Alqueria de la Mina, la Sénia,
Rajolar, Pont vell, Pont nou, Passarel·la, Barranc i Convent,
Casota, La Font, Tarongers, L'Horta, la Plaça del Xúquer,
Albal, Catarroja, Torrent, Alfafar, Sedaví, València,
El camí vell de Picassent, la carretera de Picanya i la de Benetússer,
El Camí de Benlloch, el Camí de mal pas,
L'avinguda del Montgó, el carrer del Penyagolosa,
El Garbí, la serra d'Aitana i de Mariola, la Serra Perenxissa
Tapissers, Fusters, Ferrers, Arts gràfiques, Indústria,
Carrer d'Ausiàs March, de Lluís Vives, d'Almela, Poeta Llorente,
Cervantes, Machado, Lorca, Azorín, Miró, Blasco Ibáñez,
Pintor Sorolla, Mariano Benlliure i Josep Segrelles;
Mestre Serrano, Maximilià Tous, plaça Joaquim Rodrigo,
Iturbi, Chapí, el músic Prats i Tarazona i la banda Primitiva;
Mestra Joana, Mestre Palau, Metge Peset
Jaume I, El Palleter, la mare de Déu dels Desemparats,
Santa Anna, Sant Donís, Sant Roc, Sant Vicent,
El passatge de Sant Jordi i el carrer de Sant Jordi,
Sant Ramon, Sant Antoni, Sant Pasqual i Sant Francesc;
Pau, Porvenir, Independència, Senyera,
Nou d'octubre, Primer de Maig, el carrer de la Constitució,
I la plaça del País Val..., o siga i perdonen...: la plaça de l'Església.

ASSOCIACIÓ CULTURAL

EL BARRANC
PAIPORTA

www.elbarranc.net - elbarranc@elbarranc.net

L'associació cultural "EL BARRANC" de Paiporta, naix de la voluntat dels seus integrants d'estudiar i promocionar la cultura pròpia de Paiporta i la seua comarca. Volem i animem a totes les persones que tenen inquietuds i també perquè no, ganes de pasar-s'ho bé, a contribuir en les activitats que tirarà avant "EL BARRANC". Estem segurs que igual que l'aigua busca el barranc, també la cultura i el valencianisme buscarà en "EL BARRANC" a Paiporta.

Sol·licitud informació

Desitge rebre informació de forma gratuïta de la Associació Cultural El Barranc.

Nom i cognoms

DNI Domicili

C.P. Localitat

E-mail Tel. Mòbil